

یکی از رایج ترین انواع بدافزار، تروجان است که اغلب خود را به شکل ابزاری معتبر و کاربردی جا می زند تا کاربر را وادار به نصب خود کند. تروجان از ویروس قدیمی تر است؛ اما بیشتر از هر بدافزار دیگری به کامپیوترهای کنونی آسیب زده.

اسم این بدافزار از [داستان اسب تروا](#) گرفته شده است که در آن، یونانی های باستان داخل اسب چوبی غول پیکری که به عنوان هدیه به شهر تروا داده شده بود، مخفی شدند و زمانی که اسب وارد شهر شد، یونانی ها از آن بیرون آمدند و شهر را تصاحب کردند. بدافزار تروجان کارکرد مشابهی دارد؛ به این صورت که مخفیانه و در قالب ابزاری کاربردی مانند به روزرسانی یا دانلود فلش وارد سیستم می شود و به محض ورود، حمله را آغاز می کند.

تروجان برای دسترسی پیدا کردن به اطلاعات سیستم باید توسط کاربر اجرا شود. این بدافزار اغلب از طریق ایمیل یا بازدید از وب سایت های آلوده به سیستم منتقل می شود. رایج ترین نوع تروجان به طور طعنه آمیزی خود را به صورت برنامه ی آنتی ویروس نشان می دهد و به صورت پیام پاپ آپ ادعا می کند کامپیوتر شما به ویروس آلوده شده است و برای پاک کردن آن باید این «نرم افزار» را نصب کنید. کاربران هم فریب آن را می خورند و با نصب بدافزار، تروجان را مانند خون آشامی که برای ورود به خانه ی قربانی نیاز به دعوت شدن داد، به کامپیوت خود دعوت می کنند.

تروجان بسته به قابلیت هایش می تواند به همه ی اطلاعات روی سیستم دسترسی داشته باشد؛ از جمله اطلاعات ورود به اکانت و رمز عبور، اسکرین شات ها، اطلاعات مربوط به سیستم، جزئیات حساب های بانکی و بسیاری موارد دیگر؛ بعد از دسترسی، تروجان این اطلاعات را جمع آوری می کند و برای هکر می فرستد. گاهی تروجان به هکرها اجازه می دهد اطلاعات را تغییر بدهند یا برنامه ی ضد بدافزار سیستم را خاموش کنند. به دو دلیل مقابله با تروجان دشوار است:

- ۱- نوشتن تروجان آسان است و هر ماه میلیون ها نسخه از آن ساخته می شود.
- ۲- تروجان با فریب کاربر گسترش می یابد؛ به همین خاطر نمی توان با بسته های امنیتی یا فایروال یا روش های سنتی جلوی آن ها را گرفت